Lietas Nr. C15274114
Lietas arhīva Nr. C-1280-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015. gada 22. aprīlī

Jelgavas tiesa: tiesnese K. Zaura
izskatīja rakstveida procesā civillietu AS „NORVIK BANKA" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

AS „NORVIK BANKA" (turpmāk arī Prasītājs) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk arī Atbildētāja) par naudas piedziņu, kurā lūdz piedzīt no Atbildētājas par labu Prasītājam no līguma izrietošās un neizpildītās maksājuma saistības: galveno parādu 288,83 EUR, līgumiskos procentus 288,83 EUR un līgumsodu 288,83 EUR, kopā piedzenot 866,49 EUR, visus tiesāšanās izdevumus; noteikt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Prasītājs prasību pamato ar to, ka 2006. gada 15. jūnijā starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts līgums Nr. VK10011678 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk - Līgums), saskaņā, ar kuru Atbildētājai tika piešķirts atļautais kredīts 284,57 EUR (200 Ls) apmērā ar ikmēneša procentu likmi 1,99%.

Norāda, ka saskaņā ar Līguma 1.12. punktu, kredīts ir aizdevums, kuru Prasītājs piešķir Atbildētājam un kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredīts sastāv no Atļautā un Neatļautā kredīta summas. Līguma 1.13. punktā noteikts, ka Atļautais kredīts ir kredīts Prasītāja noteiktā limita ietvaros, savukārt Līgumā 1.14. noteikts, ka Neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz Prasītāja noteikto limitu. Atbilstoši Līguma 1.9. un 1.10. punktam, Atbildētājam katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jānorēķinās ar Prasītāju, t.i., jāsamaksā ikmēneša maksājumi. Saskaņā ar Līguma 5.3. punktu, ar ikmēneša maksājumu veikšanu tiek dzēstas Atbildētāja saistības pret Prasītāju, t.sk., tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par Atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi, saskaņā ar Tarifiem obligātie maksājumi. Saskaņā ar Līguma 1.22. punktu Tarifi ir spēkā esošs Prasītāja pakalpojumu cenrādis. Tarifos tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi un papildinājumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa.

Prasītājs norāda, ka saskaņā ar Līguma 5.10. punktu, par Neatļautā kredīta izmantošanu Atbildētājs maksā līgumsodu par pārtēriņu saskaņā ar līguma Tarifiem (0,167% par pārtēriņu dienā no Neatļautā kredīta apjoma). Līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad Prasītājs saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts Atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai. Saskaņā ar Līguma 1.11. un 5.11. punktu, ja Atbildētājs līdz maksājuma datumam nav iemaksājis ikmēneša maksājumu, Atbildētājam jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no samaksājis ikmēneša summas, saskaņā ar līguma Tarifiem (0,25% dienā). Saskaņā ar Līguma noteikumiem, Atbildētājam bija jāveic līdz katra mēneša 15. datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret Prasītāju.

Norāda, ka Atbildētāja nepildīja ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neveica maksājumus atbilstoši Līguma apmaksas noteikumiem. Pēdējais maksājumus tika saņemts 2008. gada 30. decembrī 42,57 EUR apmērā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1589., 1716., 1717. pantu, 1720. panta 2. punktu, 1753., 1756., 1757. pantu, 1759. panta 1. punktu, 1762. panta 1. punktu, 1764. pantu, 1765. panta pirmo daļu, 1811., 1934., 1943. pantu, 1946. panta pirmo daļu.

2015. gada 14. janvārī tiesā saņemti Prasītāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka Atbildētājas ikmēneša maksājumu kavējums sākās ar 2009. gada 30. janvāri, līdz ar ko kredīta atmaksas termiņš iestājās 2010. gada 30. jūlijā. saskaņā ar Līguma noteikumu 13.1. punktu Līgums tika noslēgts uz nenoteiktu laiku un netika izbeigts. Ņemot vērā to, ka Atbildētāja nepildīja savas saistības saskaņā ar Līgumu, Prasītājs 2013. gada 22. maijā slēdza kredītu un apturēja līgumsoda un procentu pieaugumu (lietas 29. lapa).

Tā kā galvenais parāds prasības iesniegšanas dienā nepārsniedz 2 100 *euro*, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{19} panta otro daļu, ierosināta lieta par maza apmēra prasību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} un 250.^{22} panta prasībām Atbildētājai uz deklarētās dzīvesvietas adresi (lietas 25., 47. lapa) nosūtīts prasības pieteikums un paskaidrojumu veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas izskatīšanu tiesas sēdē un citas procesuālās tiesības, kā arī noteikts rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņš (lietas 27. lapa).

Atbildētājai adresētā korespondence saņemta atpakaļ tiesā ar norādi, ka beidzies glabāšanas laiks (lietas 35.-46. lapa). Tā kā dokumenti Atbildētājai nosūtīti uz deklarētās dzīvesvietas adresi, tad, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrajā daļā ietvertajai prezumpcijai, uzskatāms, ka dokumenti viņai ir izsniegti.

Atbildētāja paskaidrojumu tiesai nav iesniegusi, kas atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā. Nekādi iesniegumi no Atbildētājas tiesā nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā. Pusēm ir savlaicīgi paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā (lietas 33., 34. lapa).

Motīvu daļa

Novērtējot prasības pieteikumā norādītos apstākļus kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par parāda

piedziņu ir pamatota un apmierināma daļēji.

Pamatojoties uz Atbildētājas pieteikumu Viva norēķinu kartes saņemšanai starp AS „LATEKO BANKA" un Atbildētāju 2006. gada 15. jūnijā noslēgts Līgums Nr. VK10011678 par Viva norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (lietas 8., 9. lapa), saskaņā, ar kuru Prasītājs izsniedz Atbildētājai Viva Maestro karti un piešķir atļauto kredītu 284,57 EUR (200 Ls), ar ikmēneša maksājumu 18,97 EUR (13,33 Ls), kas maksājams katra mēneša 15. datumā un ar kredīta atmaksas termiņu - 18 mēneši.

No Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra ēmuma redzams, ka 2006. gada 15. decembrī AS „LATEKO BANKA" mainīta firma uz AS „NORVIK Banka" (lietas 24. lapa).

Saskaņā ar Līguma noteikumu 1.9. un 1.10. punktu Atbildētāja apņēmās norēķinu ciklā (viens kalendārais mēnesis) samaksāt ikmēneša maksājumus. Līguma noteikumu 6.1. punktā puses vienojušās, ka maksājumu par bankas pakalpojumiem, kuri ir saistīti ar kartes izsniegšanu, kā arī procentu un līgumsodu apmērus, nosaka Tarifi. Puses pielīgušas, ka Tarifi ir spēkā esošais bankas cenrādis, kurā tiek norādīti procentu un līgumsodu apmēri. Tarifi, to grozījumi, papildinājumi ir līguma un noteikumu neatņemama sastāvdaļa (Līguma noteikumu 1.22. punkts).

Saskaņā ar Tarifiem (lietas 14., 15. lapa) mēneša procentu likme par atļauto kredītu ir 1,99%.

Parakstot Līgumu, Atbildētāja ir apstiprinājusi, ka ir iepazinusies ar Līgumu un tā noteikumiem, kā arī noteikumiem par norēķinu konta atvēršanu un apkalpošanu, to saturs viņam ir saprotams, piekrīt tiem un apņemas tos izpildīt.

Tiesa atzīst, ka minētais Līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, neviena no pusēm to nav apstrīdējusi un līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējām pusēm un katrai no pusēm saskaņā ar Civillikuma 1590. pantu ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..]. Turklāt Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka Prasītājs, saskaņā ar Līguma nosacījumiem izsniedza Atbildētājai VIVA Maestro norēķinu karti un piešķīra atļauto kredītu (aizdevumu) 284,57 EUR (200 Ls) apmērā, jo tas apstiprinās ar Atbildētājas pieteikumu kartes saņemšanai (lietas 9. lapa), Līgumu (lietas 8. lapa) un konta izrakstu (lietas 10.-13. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu aizņēmējam jāatdod tāda pati summa kā aizņēmies. Tā kā Atbildētājai tika piešķirts aizdevums 284,57 EUR (200 Ls) apmērā, tad Atbildētājai ir jāatdod tāda pati summa kā aizņēmies.

Tiesa no iesniegtā konta izraksta (lietas 10.-13. lapa), parāda aprēķina un tā paskaidrojuma (lietas 16.-17., 18. lapa) konstatē, ka Atbildētāja nav pildījis ar Līgumu uzņemtās saistības, jo neveica ikmēneša maksājumus kredīta atmaksai atbilstoši Līguma noteikumiem. Pēdējais maksājums veikts 2008. gada 30. decembrī.

No konta izraksta, parāda aprēķina un tā paskaidrojuma tiesa konstatē, ka Atbildētājas pamatparāds ir 288,83 EUR (atļautais kredīts 284,57 EUR un neatļautais kredīts 4,26 EUR), procenti par atļautā kredīta izmantošanu ir 288,83 EUR un ir aprēķināti par laika periodu no 2009. gada 6. februāra līdz 2013. gada 2. maijam, līgumsods ir 288,83 EUR (līgumsods par neatļautā kredīta izmantošanu 5,93 EUR un līgumsods par ikmēneša maksājuma samaksas nokavējumu 282,90 EUR) un ir aprēķināts par laika periodu no 2009. gada 5. februāra līdz 2013. gada 2. maijam.

No Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2013. gada 22. jūlija lēmuma redzams, ka Prasītājs bija vērsies tiesā ar pieteikumu par Atbildētājas no Līguma izrietošo saistību izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, kas ir atstāts bez izskatīšanas (lietas 19. lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektās daļas noteikumiem, pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Atbildētāja nav cēlusi iebildumus pret prasību ne kopumā ne kādā tās daļā, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, ka būtu parādu pilnībā vai daļēji atdevusi, lai gan samaksas pierādīšanas pienākums, atbilstoši Civillikuma 1838. pantam, gulstas uz parādnieku. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto parāda aprēķinu.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst par pierādītu, ka no Līguma izrietošā un neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir 288,83 EUR, kas ir piedzenama no Atbildētājas Prasītāja labā.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētājas procentus par kredīta izmantošanu 288,83 EUR apmērā, kas ir aprēķināti par laika periodu no 2009. gada 6. februāra līdz 2013. gada 2. maijam (lietas 16.-17., 18. lapa).

Civillikuma 1946. panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar tās daudzumu un lietošanas ilgumu.

Tā kā Atbildētājai saskaņā ar Līgumu un Tarifiem ir pienākums maksāt procentus par aizdevuma izmantošanu – 1,99% mēnesī-, Atbildētāja nav apstrīdējusi Prasītāja iesniegto procentu parāda aprēķinu un nav iesniegusi pierādījumus, ka parādu ir samaksājusi, tiesa atzīst, ka pamatota un pierādīta ir Prasītāja prasība par aizdevuma izmantošanas procentu par laika periodu no 2009. gada 6. februāra līdz 2013. gada 2. maijam 288,83 EUR apmērā piedziņu no Atbildētājas.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētāja līgumsodu 288,83 EUR apmērā par periodu no 2009. gada 5. februāra līdz 2013. gada 2. maijam. Parāda aprēķinā norādīts, ka banka aptur līgumsoda pieaugumu, ja tas pārsniedz pamatparāda apmēru, tāpēc Prasītājs sistēmā ir veicis līgumsoda samazināšanu līdz pamatparāda apmēram.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Atbilstoši Civillikuma 1717. pantam *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)* līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Savukārt Civillikuma 1720. pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Civillikuma 1716. panta pirmā daļa *(likuma redakcijā no 2014. gada 1. janvāra)* nosaka, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Saskaņā ar Civillikuma 1717. pantu *(likuma redakcijā no 2014. gada 1. janvāra)* līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai

darījumu praksei.

Līgumsods ir civiltiesību institūts ar divējādu dabu, no vienas puses tas ir saistības pastiprinājums, no otras puses līgumsods kļūst par atbildības izpausmi, ja pastiprinājums izrādījies nepietiekams *(K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006., 115. lpp.).*

Tādējādi Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods. Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu ir atzīstams soda samērīguma princips.

Līguma noteikumu 5.11. punktā noteikts, ja Atbildētājs līdz maksājuma datumam nav iemaksājis lkmēneša maksājumu, Atbildētājam jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar Tarifiem. Savukārt Līguma noteikumu 5.10. punktā noteikts, ka par neatļautā kredīta izmantošanu Atbildētājam jāmaksā līgumsods par pārtēriņu saskaņā ar Tarifiem. Saskaņā ar Tarifiem (lietas 14., 15. lapa) līgumsods par ikmēneša maksas nokavējumu ir 0,25% dienā, bet līgumsods par kredīta pārtēriņu – 0,167% dienā. Līdz ar to tiesa konstatē, ka puses parakstot Līgumu ir vienojušās par līgumsoda maksāšanas pienākumu, kā arī par tā apmēru.

No lietā iesniegtā parāda aprēķina un tā paskaidrojuma (lietas 16.-17., 18. lapa) un konta izraksta (lietas 10.-13. lapa) tiesa konstatē, ka Atbildētāja kopš 2008. gada 30. decembra nav veikusi maksājumus aizdevuma pamatsummas un aizdevuma izmantošanas procentu samaksai, kā arī ir pārsniegusi atļauto kredītu. Pretēji pierādījumi lietā nav iesniegti. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājam bija tiesības piemērot Līgumā noteiktās soda sankcijas (līgumsodu) pret Atbildētāju par savlaicīgi nesamaksātiem maksājumiem un par atļautā kredīta pārsniegšanu, un prasīt no Atbildētājas saistības izpildījumu.

Civillikuma 1. pants nosaka, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības. Civillikuma 1. pantā norādītais labas ticības princips nozīmē, ka katram civiltiesiskās saistības dalībniekam savas subjektīvās tiesības jāīsteno un subjektīvie pienākumi jāpilda, ņemot vērā pretējās puses intereses.

Saskaņā ar Civillikuma 1657. pantu tiesa var parādnieku atsvabināt no viņam neizdevīgām nokavējuma sekām gadījumos, kad viņu nevar vainot ne uzmanības trūkumā, ne vispār viegļprātībā vai nolaidībā, vai kad izpildīšana nav notikusi nepārvaramas varas dēļ.

Judikatūrā atzīts, ka jautājums par līgumsoda apmēru izlemjams tiesas ieskatā saskaņā ar Civillikuma 5. pantā noteikto taisnības apziņu un vispārējiem tiesību principiem (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2008. gada 14. maija spriedumu lietā Nr. SKC-212/2008, 2009. gada 20.maija spriedumu lietā Nr. SKC- 161/2009*). Līgumsodam ir akcesoras saistības raksturs un, neraugoties uz Civillikuma 1587. panta kategorismu, arī tā piemērošanai var būt izņēmumi. Gadījumos, kad no lietas apstākļiem secināms, ka līgumsods pēc tā apmēra, salīdzinot ar iespējamiem pārkāpuma izraisītajiem zaudējumiem, veic galvenokārt sodīšanas funkciju, tā piemērošana vērtējama atbilstoši vispārējiem sodīšanas rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanas principiem, tostarp soda samērīguma un taisnīguma principiem.

Tiesa atzīst, ka, lai arī līgumsoda mērķis ir sodīt saistības pārkāpēju, līgumsods nevar būt nesamērīgs un netaisnīgs un nevar kļūt par otras puses peļņas avotu.

Tiesa atzīst, ka Atbildētāja nav rīkojusies labā ticībā, jo saistības nepildīja un parāds Prasītājam nav atmaksāts. Tāpēc tiesa atzīst, ka nav pamata atbrīvot Atbildētāju no pienākuma ciest līgumsodu vispār, jo tādā gadījumā Atbildētāja netiktu motivēta nokārtot savas saistības atbilstoši Līguma noteikumiem un netiktu ievērotas Prasītāja tiesības saņemt atlīdzinājumu par samaksas kavējumu, un tiktu pārkāpts pušu līdztiesības princips par labu Atbildētājai.

Saskaņā ar Līguma noteikumu 13.3. punktu bankai bija tiesības izbeigt Līgumu vienpusējā kārtībā bez iepriekšēja brīdinājuma, ja Atbildētāja nepilda savas saistības saskaņā ar Līgumu.

Savukārt Līguma noteikumu 5.8. punktā noteikts, ka Prasītājs ir tiesīgs bez brīdinājuma samazināt atļautā kredīta apmēru vai slēgt kredītu, ja Atbildētāja nepilda savas saistības saskaņā ar noteikumiem.

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem un Prasītāja paskaidrojumiem redzams, ka kopš 2008. gada 30. decembra Atbildētāja vispār nav veikusi maksājumus aizdevuma pamatsummas un aizdevuma izmantošanas procentu samaksai, bet kredīta atmaksas termiņš iestājās 2010. gada 30. jūlijā. Neskatoties uz to Prasītājs nav izmantojis Līguma noteikumu 13.3. punktā pielīgtās tiesības izbeigt Līgumu, arī Līguma noteikumu 5.8. punktā noteiktās tiesības slēgt Atbildētājas kredītu Prasītājs ir izmantojis tikai 2013. gada 22. maijā, bet pieteikums par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā Jelgavas tiesas Zemesgrāmatu nodaļai iesniegts tikai 2013. gada 10. jūnijā, t.i., gandrīz trīs ar pusi gadus pēc pēdējā maksājuma veikšanas un gandrīz trīs gadus pēc aizdevuma atmaksas termiņa iestāšanās.

Tiesa uzskata, ka situācijā, kad Atbildētāja kopš 2008. gada 30. decembra nebija veikusi maksājumus, banka savlaicīgāk varēja izlemt jautājumu par tai pielīgto tiesību izmantošanu vienpusēji izbeigt Līgumu un pieprasīt Atbildētājai nekavējoties samaksāt visu neatmaksāto aizdevuma summu, procentus, līgumsodu un citas maksas, un celt attiecīgu prasību tiesā, lai līgumsoda pieaugums būtu mazākā apmērā. Šādu bankas vilcināšanos tiesa nevērtē kā tiesību godprātīgu izlietošanu. Arī judikatūrā kā kritērijs līgumsoda apmēra vērtēšanai norādīta kreditora kavēšanās celt prasību, tā veicinot līgumsoda pieaugumu (*sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2010. gada 8. decembra lēmums lietā Nr. SPC-259/2010, Latvijas Augstākās tiesas Senāta 2011. gada 9. novembra lēmums lietā Nr. SPC-63/2011*).

Saskaņā ar Līguma noteikumu 13.1. punktu Līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku. Tā kā no Prasītāja paskaidrojumiem (lietas 29. lapa) izriet, ka Prasītājs nav vienpusēji atkāpies no Līguma, bet 2013. gada 22. maijā ir slēdzis kredītu, tad tiesa secina, ka minētais Līgums joprojām ir spēkā.

Tiesa lemjot jautājumu par piedzenamā līgumsoda apmēru ņem vērā arī Civillikuma 1716. panta trešajā daļā *(likuma redakcijā no 2014. gada 1. janvāra)* noteikto, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 21. pants nosaka, ka līgumiem, kas noslēgti līdz 2013. gada 31. decembrim un kuros ietverts pienākums maksāt līgumsodu, ja šo līgumu darbība turpinās pēc 2014. gada 1. janvāra un līdz 2014. gada 31. decembrim par tiem nav celta prasība tiesā, ar 2015. gada 1. janvāri ir piemērojami grozījumi Civillikuma 1716., 1717., 1722. pantā par līgumsoda noteikumiem un grozījumi Civillikuma 1843.pantā par parāda samaksas kārtību.

Lai arī ievērojot likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma saistību tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 21. pantā noteikto, Civillikuma 1716. panta trešā daļa *(likuma redakcijā no 2014. gada 1. janvāra)* šajā gadījumā nav tieši piemērojama, jo prasība tiesā ir celta līdz 2014. gada 31. decembrim, tomēr tiesas ieskatā grozījumu izdarīšana Civillikuma 1716. pantā norāda uz to, ka likumdevējs ir atzinis par taisnīgu līgumsodu tādā apmērā, kas nepārsniedz 10% no pamatparāda apmēra.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka līgumsods no Atbildētājas piedzenams 10% apmērā no galvenā parāda summas, līdz ar to

prasījums par līgumsoda piedziņu ir apmierināms daļēji un no Atbildētājas ir piedzenams līgumsods 28,88 EUR apmērā (10 % no galvenā parāda summas – 288,83 EUR).

Pārējā daļā prasība par līgumsoda piedziņu 259,95 EUR apmērā ir noraidāma.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru, kā arī kredītiestādes nosaukumu un konta numuru, kurā veicama samaksa, ja tāds norādīts prasības pieteikumā.

Prasītājs lūdzis noteikt viņam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Savukārt minētā panta 2. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu, nevien tad, kad tās turētājs to lietojis savā labā, bet arī tad, kad viņam pienācies šo naudu noguldīt uz procentiem un viņš to nav darījis. Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo un otro daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka tā kā Atbildētāja nav veikusi pilnīgu aizdevuma atmaksu un tas ir Prasītāja kapitāls, kas joprojām atrodas pie Atbildētājas, tad pamatots ir Prasītāja lūgums noteikt Prasītājam tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus - 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas-, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants, kā arī likumisko procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu 129,97 EUR (lietas 8.[1], 8.[3] lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 8.[2] lapa).

Tā kā prasījums ir apmierināts daļēji, t.i., 606,54 EUR apmērā (288,83 EUR + 288,83 EUR + 28,88 EUR), kas nozīmē, ka prasība ir apmierināta 70% apmērā (606,54 EUR x 100/ 866,49 EUR = 70%), tad no Atbildētājas tiesas izdevumi ir piedzenami proporcionāli apmierināto prasījumu apmēram: valsts nodeva 90,98 EUR (70% no 129,97 EUR) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,29 EUR (70% no 4,70 EUR), kopā piedzenot 94,27 EUR.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, Atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. un 193. pantu, tiesa

nosprieda

prasību par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, parādu **606,54 EUR** (seši simti seši *euro*, 54 centi) apmērā, ko veido: galvenais parāds 288,83 EUR, līgumiskie procenti par aizdevuma izmantošanu par laika periodu no 2009. gada 6. februāra līdz 2013. gada 2. maijam 288,83 EUR un līgumsods par laika periodu no 2009. gada 5. februāra līdz 2013. gada 2. maijam 28,88 EUR apmērā; kā arī tiesas izdevumus **94,27 EUR** (deviņdesmit četri *euro*, 27 centi) apmērā.

Noraidīt prasību daļā par līgumsoda 259,95 EUR apmēra piedziņu.

Par labu AS „NORVIK BANKA" piedzīto parādu ieskaitīt kontā Nr. LV03LATB0000VIVAKARTE, AS „NORVIK BANKA".

Noteikt AS „NORVIK BANKA", vienotais reģistrācijas Nr. 40003072918, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās pamatparāda summas – 288,83 EUR.

Noteikt /pers. A/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedumu lietas dalībnieki var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2015. gada 22. aprīļa - Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese K. Zaura